

109951

Egil Ulateig og virkeligheten

I Aftenposten 16.3. kan man lese en artikkel om Egil Ulateigs 50-årsdag, og jeg håper selvfølgelig at den store dagen ble vellykket.

Imidlertid finner jeg grunn til å reagere en smule når intervjuet går over på Ulateigs utrettelige skribentvirksomhet og okkupasjonsperiodens likvideringer i særdeleshet. Innlegg og ytringer har gått frem og tilbake i spaltene den siste tiden, og det er i denne forbindelse Ulateig går over streken. I sin iver etter å eksemplifisere den tilsløring som skjedde etter likvideringer, bruker han et eksempel fra Hønefoss hvor han forteller følgende:

«Et eksempel det kanskje vil protesteres mot, er et forsøk på å skyte en nazistisk lensmann i 1945. Det lyktes ikke. Men lensmannen segnet om. En 14 år gammel gutt løp til for å hjelpe ham. Like etter ble gutten skutt og drept. Jeg mener ingen er tjent med å tildekke slikt.»

Dette er tøv. Opplysningene om den 14 år gamle gutten er grepet fullstendig ut av løse luften, og mangler enhver forankring i virkeligheten. Ingen 14-åring ble skutt i denne forbindelse. Videre var det ikke snakk om noen «nazistisk lensmann», men derimot om byens politimester.

Hvis slike «hendelser» er vurderingsparametre for Ulateig når det gjelder krigstidens likvideringer, kan det meget lett bli feilaktige konklusjoner!

JAN HELGE ØSTLUND,
Hønefoss

Aftenposten 27/3/96

Alf. Zamudio
12.3.96

ANDRES

«Fremmedfrykten – er den berettiget?». Jeg skal ikke gi meg av med noen punktvis imøtegåelse av det Zamudio hevder. Jeg skal bare kort presisere mitt innvandrersyn, enda en gang.

Vedrørende *fremmedfrykten* hevder jeg i min kronikk at denne både er til stede i den norske befolkning og at den er berettiget. Årsaken ligger ikke i manglende kunnskap om de fremmede, hva enkelte hevder. Den skyldes mer den uro som følger med den kollisjonssituasjon som uvegerlig oppstår når ulike kulturer, religioner og samfunnsoppfatninger tørner sammen. Jeg legger ikke skjul på at jeg her særlig sikter til de innvandrere som tilhører den muslimske kulturkrets. Ikke fordi deres religion og kultur kognitivt er dårligere enn vår, men rett og slett fordi den fremtrer som svært forskjellig fra det hjemlige.

At vi har i Norge er på vei inn i et flerkulturelt samfunn, er bare å konstatere. Vi kan nemlig ikke totalt stanse den innvandring vi er vitne til, ~~en~~ si differensiere den. Imidlertid kan vi, som ennå utgjør flertallet av befolkningen i dette land, sørge for at innvandringen skjer på *våre premisser*. Det vil si at innvandrerne – uten å gi avkall på egen identitet – må føye seg etter, og innordne seg, våre kultur- og samfunnsnormer. Det er i den forbindelse grunn til å minne de fremmedkulturelle innvandrere om at de *frivillig* er utvandret til et land som på tusen måter er svært forskjellig fra det sted de forlot. Vi, som vel kan sies å ha en slags førstefødselsrett til dette landet, har også en identitet vi mest mulig ønsker å bevare.

Miljø og menneskeverd

Egil Bakkes lykkelige verden

Av Kåre Skål-
ringsetable
Bergen

I Aften-
Eg

Innvandring

På våre premisser

Av Thorleif Øisang, Bærum

Jeg ser at Alfred Zamudio, leder for Det Norske Menneskerettighetsmuseet – som jeg forøvrig ikke vet hva er – enda en gang erklærer seg uenig i synsmåter jeg ga uttrykk for i min kronikk